

**CONVENI RELATIU A L'OBLIGACIÓ DE DILIGÈNCIA PER PART DELS
ESTABLIMENTS BANCARIS I D'ESTALVI D'ANDORRA
9 D'ABRIL DE 1990**

INTRODUCCIÓ, PREÀMBUL

Els Bancs establerts al Principat d'Andorra han conformat fins ara llurs activitats a les normes habituals de la banca comercial, seguint els usos i costums tradicionals dels Bancs comercials europeus. Aquesta activitat bancària ha acompanyat el creixement de l'economia andorrana i ha prestat per tant un servei necessari mitjançant els dipòsits, els crèdits i el descompte, funcions indispensables per tal de recollir l'estalvi i contribuir decisivament a fer possible les activitats comercials.

L'experiència acumulada al llarg dels anys ha confirmat que el nombre d'establiments bancaris que operen a Andorra ha estat i és suficient per acompanyar amb eficàcia el creixement de l'economia andorrana, donant satisfacció en tot moment a les variades necessitats financers que sotmeten els diferents sectors de l'economia. D'altra banda, Andorra no ha conegut les crisis bancàries que han commogut les economies de molts països en els anys setanta i vuitanta, circumstància que reflexa el rigor i l'eficàcia de la gestió dels establiments de crèdit andorrans que els ha fet mereixedors de la confiança, tant de les Institucions Públiques com de la seva clientela i de la comunitat bancària internacional.

Existeixen doncs unes proves evidents de que la llibertat no és pas incompatible amb la seguretat i que la autodisciplina que es pot imposar un col·lectiu professional pot ser eficaç. Amb aquest convenciment, l'AGRUPACIÓ DE BANCS ANDORRANS ha decidit de donar amb fermesa un marc a la disciplina professional, mitjançant un Conveni que reculli unes normes encaminades a enfortir el bon nom, el prestigi de l'activitat financera andorrana i a evitar qualsevol pràctica que pugui infringir els bons usos i costums de la gestió bancària.

El manteniment del secret bancari que és la base mateixa de la confiança del públic en la Banca, exigeix unes normes estrictes que protegeixen aquesta confiança mitjançant el respecte per part de tots els Bancs d'unes normes ben definides i públiques i mitjançant també la cooperació amb les autoritats judicials quan es pugui sospitar que una operació pugui tenir per objecte la utilització del sistema financer per obtenir el "blanqueig" de diners fruit d'activitats criminals com el terrorisme, el bandidatge, el narcotràfic.

Aquestes normes tenen també per objectiu d'aportar una cooperació a la lluita contra les activitats criminals que ara constitueixen una preocupació d'ordre internacional, convençuda com està l'AGRUPACIÓ de la necessitat de contribuir a combatre aquesta plaça mitjançant la cooperació internacional de les Autoritats i dels Organismes públics i mitjançant també la cooperació del sistema financer per tal

d'impedir que els Bancs i els establiments financers puguin ser utilitzats per a les operacions dites de "blanqueig" del diner.

La vigilància que els Bancs d'Andorra s'imposen mitjançant el present Conveni, respon en definitiva a la preocupació de la Comunitat Internacional manifestada ben explícitament pel "Conveni de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit de estupefaents i de substàncies psicotròpiques" adoptat a Viena el 19 de desembre de 1988; per la recomanació del Consell d'Europa del 27 de juny de 1980 i per la Declaració de Principis adoptada a Bâle al desembre de 1988 per les autoritats de vigilància bancària del Grup dit dels Deu països. I ho fan amb el convenciment que així poden contribuir al prestigi del sistema financer i a la defensa de la societat andorrana i dels seus ciutadans.

El present Conveni té per objecte doncs de definir les obligacions que voluntàriament s'imposen els Bancs d'Andorra per tal de mantenir d'una manera explícita un codi de conducta que reafirmi la seva reputació, que garanteixi l'estalvi dipositat en els establiments bancaris i que mantingui la confiança que gaudeix per part del públic, de les Institucions andorranes i de la comunitat bancària internacional.

Es tracta d'un conjunt de normes que d'una banda prohibeixen l'exercici de determinades pràctiques i, d'altra banda, faciliten a l'autoritat supervisora la informació sobre la situació i evolució dels establiments de crèdit. La creació d'aquesta autoritat supervisora i un règim adequat de sancions asseguruen l'eficàcia de les normes.

N O R M E S

I. ESTABLIMENTS BANCARIS I D'ESTALVI

ARTICLE PRIMER.- ELS ESTABLIMENTS BANCARIS I D'ESTALVI

Els establiments de crèdit són persones jurídiques que realitzen operacions de banca d'una manera professional i habitual.

Són operacions bancàries la recepció, administració i gestió de diners del públic, les operacions de crèdit, la gestió dels mitjans de pagament, les operacions de canvi, la compravenda d'or i de metalls preciosos, la col·locació, la subscripció, la compra, la gestió, la custòdia i la venda de valors mobiliaris i productes financers; el consell i l'assessorament en matèries de gestió financera i en general tots els serveis destinats a facilitar la creació i el desenvolupament de les empreses, així com de les economies dels particulars.

Tots els membres de l'AGRUPACIÓ DE BANCS ANDORRANS –en endavant l'AGRUPACIÓ- són establiments de crèdit que subscriuen el present Conveni i s'obliguen a respectar-lo íntegrament.

ARTICLE SEGON.-

Les persones que decideixen efectivament l'orientació de l'activitat dels establiments de crèdit han de posseir l'honorabilitat necessària i l'experiència adequada per exercir aquesta funció.

Ningú no pot ser membre dels òrgans d'administració d'un establiment de crèdit, ni administrar, dirigir o gestionar per qualsevol títol un establiment de crèdit, sigui directament o per persona interposada, ni tenir poders per firmar en nom d'un tal establiment:

1. Si ha estat condemnat per delictes de falsedat, d'infidelitat en la custòdia de documents, de violació de secrets, de malversació de cabals públics, contra les finances públiques o contra la propietat;
2. Si ha estat condemnat per qualsevol tipus de delicte que ho sigui segons la llei andorrana a una pena de privació de llibertat de duració superior a un any;
3. Si ha estat objecte d'una declaració de fallida o concursant, i no ha estat rehabilitat.

ARTICLE TERCER.-

Per tal de garantir la solvència i mantenir la liquiditat, en salvaguarda dels interessos dels dipositants, els Bancs aplicaran en llur gestió els criteris establerts pel BALE COMMITTEE ON BANKING REGULATIONS AND SUPERVISORY PRACTICES conegut com el CCOKE COMMITTEE.

ARTICLE QUART.-

Tots els Bancs s'obliguen a sotmetre els balanços i els comptes de cada exercici a l'auditoria per part de revisors comptables independents i escollits d'entre els qui figurin entre els primers i més prestigiosos en l'àmbit internacional. Els balanços auditats es comunicaran a les Molt Il·lustres Delegacions dels Coprínceps i al Govern andorrà.

ARTICLE CINQUÈ.-

Tots els Bancs s'obliguen a:

- Assegurar que l'identitat dels clients del Banc es verifica acuradament
- Impedir que, sota la cobertura del secret bancari, siguin possibles o facilitats actes contraris al present conveni.

ARTICLE SISÈ.- ACTES CONTRARIS AL CONVENI

Es consideren contraris al present conveni:

- a) L'obertura i la gestió de comptes i de dipòsits els drethavents dels quals no siguin coneguts (arts. 7, 8, 9, 10 i 11).

- b) L'acceptació de fons, els quals el banc pugui comprovar que han estat adquirits per actes que, segons el dret andorrà, són castigats o bé són causa d'extradició (art. 13 i 15).
- c) L'assistència en matèries que puguin ser delictives i d'evasió de capitals (art. 13).

ARTICLE SETÈ.- IDENTIFICACIÓ DEL DRETHAVENT

Els bancs es comprometen a no obrir comptes ni establir dipòsits de títols, a no efectuar inversions fiduciàries i a no llogar caixes fortes sense haver verificat fins a límits raonables però amb la cura apropiada a les circumstàncies, la identitat del veritable drethavent dels fons a acreditar o a invertir, o del veritable llogater de la caixa forta.

ARTICLE VUITÈ.- VERIFICACIONS QUANT A L'ORIGEN DELS FONS

Els bancs es comprometen a no efectuar cap operació quan saben, o quan haurien de saber, actuant amb la diligència apropiada a les circumstàncies, que l'origen dels fons confiats i llur finalitat són contraris a les disposicions del present Conveni.

ARTICLE NOVÈ.- SECRET PROFESSIONAL I FIDÚCIA

9.1 Quan el client actua per l'intermedi d'una persona a la qual s'aplica un secret professional protegit per la llei o d'un fiduciari, el banc ha d'exigir una declaració escrita per la qual aquesta persona confirma que coneix el drethavent i que les operacions no són contràries al present conveni.

9.2 El Banc pot renunciar a exigir la declaració quan totes les circumstàncies (per exemple, relacions anteriors d'affers, diligència notòria del portador del secret professional) permetin d'admetre que aquestes condicions han estat satisfetes.

9.3 La declaració escrita no és exigida per als comptes i dipòsits de bancs andorrans i estrangers.

ARTICLE DESÈ.- PROCEDIMENT

10.1 En cas de dubte, els bancs exigeixen en l'obertura d'un compte o la constitució d'un dipòsit, una declaració escrita per la qual el client confirma que actua pel seu propi compte o per compte d'un tercer i, si aquest és el cas, anomena aquell per compte del qual actua.

10.2 Els bancs utilitzaran un formulari amb un contingut mínim uniforme que serà establert per l'AGRUPACIÓ.

ARTICLE ONZÈ.- SOCIETATS

11.1 Els bancs han d'exigir de les societats andorranes i estrangeres:

- a) Un extracte del Registre de Comerç o una certificació anàloga.

- b) Sobre les persones físiques que exerceixen una influència preponderant sobre la societat, les mateixes informacions que si aquestes esdevinguessin clients directes del banc.

Es consideren societats a efectes del present conveni, totes les entitats, societats, fundacions i empreses que tinguin personalitat jurídica, tant si exerceixen a Andorra una activitat comercial o fabril com si només hi exerceixen una activitat de prestació de serveis o purament patrimonial.

11.2 Quan el banc coneix la pertinença d'una societat de domicili a un grup d'empreses determinat o la distribució del capital i la identitat de les persones que exerceixen una influència preponderant por renunciar a exigir les informacions previstes a les lletres precedents a) i b).

ARTICLE DOTZÈ

Els bancs s'obliguen a conservar les referències dels documents d'identitat exigits a les persones físiques i dels documents exigits a les societats per obrir comptes i realitzar operacions, durant un període de cinc anys comptats a partir de l'acabament de les relacions mantingudes amb els clients.

ARTICLE TRETZÈ.- ASSISTÈNCIA EN MATÈRIES DELICTIVES I D'EVASIÓ DE CAPITALS

Els bancs es comprometen:

- A examinar amb una atenció particular qualsevol transacció inhabitual que no tingui un objecte econòmic transparent o una finalitat, un objecte lícit visible i en conseqüència a no acceptar cap encàrrec ni cap operació quan existeixin indicis o es pugui sospitar que tals encàrrecs u operacions puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals.

A tals efectes s'entén com a "blanqueig de capitals":

- la conversió o la transferència de béns dels quals el qui els realitza sap que provenen d'una infracció penal greu segons el dret andorrà, amb la finalitat de dissimular o d'encobrir l'origen il·lícit dels dits béns o d'ajudar a qualsevol persona implicada en aquesta infracció a defugir les conseqüències jurídiques dels seus actes.
- la dissimulació o l'encobriment de la naturalesa, de l'origen, de la situació, de la disposició, del moviment o de la propietat real dels béns o de drets referents a dits béns, dels quals l'autor sap que procedeixen d'una infracció penal greu segons el dret que sigui d'aplicació a Andorra.
- A no prestar cap assistència a persones físiques o jurídiques, que tinguin relació amb negocis il·lícits i en particular amb el narcotràfic, amb el terrorisme i el segrest. I en conseqüència a refusar l'obertura de comptes i les transferències

que no estiguin justificades mitjançant documents que acreditin la licitud de les operacions.

- A no prestar cap assistència activa en la transferència de capitals fora dels països la legislació dels quals prevegi restriccions en matèria de col·locació de fons a l'estranger (per exemple, organitzant amb la finalitat d'acceptar fons, l'acollida de clients de l'estranger fora dels propis locals del banc, encomanant agents a l'estranger d'organitzar l'evasió de capitals, oferint comissions a les persones que aportin un ajut o facin d'intermediaris en matèria d'evasió de capitals).

ARTICLE CATORZÈ.- COMPTES I DIPÒSITS NUMERALS

Les disposicions del present conveni també s'apliquen sense cap reserva als comptes i dipòsits numerals o designats per un codi.

ARTICLE QUINZÈ .- CESSAMENT DE LES RELACIONS

Els bancs es comprometen a trencar les seves relacions amb un client quan les operacions efectuades facin sospitar que les indicacions sobre el veritable drethavent no són exactes o que el client efectua, per mitjà del banc, actes contraris a les disposicions del present conveni (arts. 6 i 13).

Quan el banc descobreixi una situació que l'obliga a trencar les relacions amb uns clients segons el que disposa el present Article, s'obliga a comunicar tal situació amb la cura adequada, a la resta dels membres de l'AGRUPACIÓ.

ARTICLE SETZÈ.- INFORMACIÓ I SECRET PROFESSIONAL DELS EMPLEATS

Els Bancs faran tot lo possible per tal que els seus empleats mantinguin estrictament el secret professional i per tal d'assegurar el manteniment d'aquest secret professional, exigiran a tots els seus empleats que firmin un document el contingut del qual serà uniforme i establert per l'AGRUPACIÓ.

D'altra banda, els Bancs informaran a tots els seus empleats de les disposicions que es contenen en el present Conveni i els donaran les instruccions pertinents per tal d'ajudar-los a descobrir les operacions que puguin estar lligades al blanqueig de capitals i perquè sàpiguen el que cal fer en tals supòsits.

ARTICLE DISSET

17.1 Els Bancs s'obliguen a cooperar sense reserves amb les autoritats judicials competents en matèria penal i a tal efecte es sotmeten en virtut del present conveni a una Comissió per a la supervisió dels establiments de crèdit a la qual s'encomanen les funcions següents:

- Recollir informació sobre el sistema financer andorrà i als Bancs membres de l'AGRUPACIÓ sobre el compliment de les obligacions del present Conveni.

- Aconsellar a l'AGRUPACIÓ aquelles disposicions i mesures que cregui convenient per tal de mantenir i enfortir els objectius definits en el present conveni.
- Dirimir les qüestions que eventualment es poguessin plantejar entre els Bancs membres de l'AGRUPACIÓ.
- Vetllar pel respecte de les regles de bona conducta de la professió bancària, de vigilar l'aplicació de normes de gestió que garanteixin la liquiditat i la solvència de les entitats envers els dipositaris, i de proposar la sanció de les infraccions que siguin comprovades.

17.2 La Comissió de Supervisió està integrada pel President de l'Agrupació de Bancs Andorrans; per un Auditor independent de prestigi internacional ja sigui una persona física independent o bé un soci d'una firma d'auditoria de reconegut prestigi internacional i –prèvia acceptació de la invitació que li farà l'Agrupació- pel Batlle degà nomenat per l'Excm. Sr. Copríncep Episcopal i pel Batlle degà nomenat per l'Excm. Sr. Copríncep Francès.

Tots els membres de la Comissió ho són de ple dret i la Comissió quedarà constituïda encara que algun dels membres designats no hagi acceptat.

17.3 La Comissió de Supervisió es farà assistir en matèria bancària i financera per Auditors de prestigi internacional de tal manera que pugui obtenir un mostratge o per qualsevol altre mètode les informacions que consideri convenientes per tal de vetllar pel compliment de les obligacions establertes en el present Conveni.

Els Auditors que assisteixin a la Comissió en virtut del que disposa el present article no podran pertànyer en cap cas a la mateixa Firma a la qual pertany l'Auditor que formi part de la Comissió.

17.4 Quan la situació d'un establiment de crèdit ho justifica, la Comissió Supervisora podrà requerir-lo de prendre en un termini determinat totes les mesures necessàries per reforçar la seva liquiditat o solvència.

17.5 Quan es comprovi la infracció de les prohibicions o de les regles de bona conducta i gestió establertes en la present regulació, la Comissió Supervisora elevarà als Molt Il·lustres Delegats Permanents de SS.EE. els Coprínceps un informe raonat proposant la sanció que considera pertinent.

17.6 En el supòsit que la conducta d'un banc pogués ésser considerada matèria penal, els Batlles degans procedirien de conformitat amb allò que disposin les lleis d'Andorra.

17.7 En el supòsit que de la conducta contrària a les normes del present Conveni pogués resultar responsable l'Establiment representat pel President de l'AGRUPACIÓ, aquest seria immediatament rellevat del seu càrrec.

17.8 La informació de bona fe a les Autoritats Judicials competents en matèria penal per la Direcció General d'un Banc de la sospita o de la convicció que una operació té

per objecte el blanqueig de capitals o hi està lligada, no constitueix una violació del secret professional ni de qualsevol restricció a la divulgació d'informació imposada per contracte o per disposició legal o administrativa i no comporta per aquesta Direcció General cap responsabilitat civil o penal.

Així ho firmen i pacten, per llur pròpia i lliure voluntat els sotasignants en representació de tots els bancs membres de l'AGRUPACIÓ, a Andorra la Vella, el dia 9 d'abril de 1990.